

Warszawa, dnia 15 października 2021 r.

Sygn. akt VI Ka 394/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3 Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz

Sędziowie: SO Ludmiła Tułaczko

SR (del.) Tomasz Morycz (spr.)

protokolant: Monika Zarzycka

4 przy udziale prokuratora Andrzeja Jaczewskiego

po rozpoznaniu dnia 15 października 2021 r.

5 sprawy P. S., syna W. i A., ur. (...) w O.

6 oskarżonego o przestępstwo z art. 263 § 2 kk

7 na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

8 od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

9 z dnia 30 grudnia 2020 r. sygn. akt II K 981/19

I. zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

II. koszty sądowe postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

SSO Zenon Stankiewicz SSR (del.) Tomasz Morycz SSO Ludmiła Tułaczko

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 394/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			

<p>1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II K 981/19.</p>	
<p>1.2 Podmiot wnoszący apelację</p>	
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>	
<p># oskarżyciel prywatny</p>	
<p># obrońca</p>	
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>	
<p># inny</p>	
<p>0.11.3. Granice zaskarżenia</p>	
<p>0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</p>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli		

	mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		P. S.	Sytuacja majątkowa Dotychczasowa niekaralność	Informacja z e - (...) k.213 Karta karna - k.215
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

0.12.2. Ocena dowodów		
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
Sytuacja majątkowa Dotychczasowa niekaralność	Informacja z e - (...) Karta Karna	Załączone dokumenty urzędowe zostały sporządzone w przepisanej formie przez organy do tego uprawnione, stanowiąc dowód tego, co zostało w nich urzędowo poświadczane. Strony nie kwestionowały autentyczności tych dokumentów.
0.12.2.2. niewzględzone ustaleniu faktów	Dowody przy	

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.
<p style="text-align: center;">STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>Prokurator zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść, a polegający na nadaniu nieprawidłowej wagi, przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu w kontekście art. 115 § 2 k.k., takim okolicznościom jak: nabycie broni palnej w sposób zgodny z przepisami prawa obowiązującymi na Słowacji, posiadanie broni małego kalibru dla celów rekreacyjnych, naiwność oskarżonego oraz niedostatecznym uwzględnieniu okoliczności takich jak: charakter naruszonego dobra - bezpieczeństwo publiczne i indywidualne związane z nielegalnym posiadaniem broni; rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia - dopuszczenie się czynu przez osobę wpisaną na listę Kwalifikowanych pracowników ochrony fizycznej i prowadzącą agencję ochrony, która z tego tytułu powinna zachować szczególną ostrożność w zakresie nabywania i posiadania broni palnej, co w konsekwencji doprowadziło</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>do nieuprawnionego ustalenia, że zachowanie oskarżonego P. S. cechowało się znikomą społeczną szkodliwością czynu,</p> <p>2. obrazę przepisów prawa materialnego polegającą na wzięciu pod uwagę przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu, okoliczności niewymienionych w art. 115 § 2 k.k., tj. właściwości i warunków osobistych oskarżonego oraz celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, tj. że P. S. prowadzi ustabilizowany tryb życia, nie był w przeszłości karany sędownie, można wobec niego postawić pozytywną prognozę kryminologiczną (nie popełnił on w przeszłości przestępstwa), co doprowadziło do nieuzasadnionego przyjęcia, że zachowanie oskarżonego cechowało się znikomą społeczną szkodliwością czynu i w konsekwencji wydaniem orzeczenia nieodpowiadającego prawu.</p>	
<p>Związłe o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Apelacja prokuratora jest niezasadna i nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Odnosząc się do pierwszego zarzutu, Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej oceny zgromadzonego materiału dowodowego, czyniąc to zgodnie z treścią art. 7 kpk, dokonując prawidłowych ustaleń faktycznych. W szczególności słusznie zwrócił uwagę na fakt, że oskarżony nabył broń w celach strictly prywatnych, a nie zawodowych. Zarówno w postępowaniu przygotowawczym, jak i w postępowaniu sądowym nie wykazano, żeby było inaczej.</p>		

Jak słusznie podkreślił Sąd meriti, oskarżony jest osobą w podeszłym wieku i z broni korzystał incydentalnie, strzelając rekreacyjnie celem odreagowania śmierci żony. Ponadto trwało to stosunkowo krótko, albowiem broń nie działała tak jak potrzeba i była przez niego wykorzystywana sporadycznie, z użyciem ślepych naboju i do odstraszania szpaków. Brak podstaw, żeby uznać wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie za niewiarygodne. Tym bardziej, że zarówno przed popełnieniem zarzucanego mu czynu, jak i później nie był karany, prowadząc ustabilizowany tryb życia i przestrzegając porządku prawnego. Sąd Rejonowy słusznie wziął te okoliczności pod uwagę, podejmując decyzję co do sposobu zakończenia postępowania.

Ponadto szczególnego podkreślenia wymaga fakt, że oskarżony posiada licencję agencji ochrony, zezwolenie na broń (gazową i wiatrówkę) i stosowne badania. W związku z czym można przypuszczać, że bez większych problemów uzyskałby także zezwolenie na przedmiotową broń. W świetle powyższego nie sposób zgodzić się ze skarżącym, że Sąd meriti nie wziął pod uwagę charakteru naruszonego dobra, to jest bezpieczeństwa publicznego i indywidualnego związanego z nielegalnym posiadaniem broni. W ocenie Sądu Okręgowego zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że oskarżony działał w celu naruszenia podstawowych zasad bezpieczeństwa publicznego i indywidualnego. Ponadto wskazać należy, że oskarżony nabył broń legalnie, uzyskując fakturę. Nie ulega wątpliwości, że będąc posiadaczem w/w zezwoleń na

broń powinien się upewnić czy broń kupiona na Słowacji może być posiadana w innym kraju członkowskim, to jest w Polsce, bez zezwolenia. Należy mieć jednak na uwadze, że nabył ją przez zamówienie telefoniczne, z dostawą do domu i po uprzednim obejrzeniu na stronie internetowej, gdzie opisano ją w taki sposób, że mogło to wzbudzić wątpliwości. Broń wymagająca zezwolenia sprzedawano bowiem jedynie stacjonarnie, podczas gdy oskarżony otrzymał ją drogą wysyłkową.

Mając na uwadze wszelkie okoliczności niniejszej sprawy, a także zważywszy podeszły wiek i stan zdrowia oskarżonego, który pozostawia wiele do życzenia, nie sposób uznać, żeby jego zachowanie było społecznie szkodliwe w stopniu większym niż znikomy. Zdaniem Sądu Okręgowego, w pełni podzielającego zapatrywania Sądu Rejonowego, pociągnięcie oskarżonego do odpowiedzialności karnej byłoby rażąco niewspółmierne i przeto niesprawiedliwe. Tym bardziej, że do ujawnienia posiadania przez niego broni bez zezwolenia doszło przypadkowo, w wyniku prowadzonego przez organy ścigania postępowania dotyczącego dużo poważniejszych przestępstw, a nie w wyniku aktywności oskarżonego, w szczególności posługiwania się nią.

Odnosząc się do drugiego zarzutu, zgodnie z treścią art. 115 § 2 kk przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu sąd bierze pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej lub grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu,

wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy, rodzaj naruszonych reguł ostrożności i stopień ich naruszenia. Dokonując oceny stopnia społecznej szkodliwości Sąd Rejonowy wziął pod uwagę wszystkie w/w determinanty, słusznie dochodząc do przekonania, że był on znikomy, a w konsekwencji słusznie umorzył postępowanie na podstawie art. 17 § 1 pkt 3 kpk.

Zgodnie z poglądem wyrażonym w doktrynie (vide M. Mozgwa, Kodeks karny. Komentarz aktualizowany.) z zasady nullum crimen sine periculo sociali wynika, że przestępstwem powinien być czyn społecznie szkodliwy; społeczna szkodliwość to tzw. materialna treść przestępstwa; oznacza ona społeczną rację penalizacji określonych zachowań. Wyznacznikiem domniemanego stopnia społecznej szkodliwości jest podział czynów zabronionych na przestępstwa i wykroczenia (por. art. 1 k.w. – wykroczenie może wykazywać znikomy stopień społecznej szkodliwości), podział przestępstw na zbrodnie i występki, rozróżnianie typów podstawowych, kwalifikowanych i uprzywilejowanych czy też wreszcie - samo zagrożenie karą konkretnego czynu zabronionego.

„Szczególnym zadaniem sędziów jest ocena społecznej szkodliwości przestępstwa w ramach przyjmowanej kwalifikacji prawnej, by czyny błahe zostały odróżnione od poważnych, a każdy z nich został odpowiednio ukarany” (wyrok SN z 20.03.2019 r., VI KA 3/19). Społeczna szkodliwość jest kategorią stopniowalną; jej znikomość prowadzi do zniesienia przestępności czynu i

obliguje do umorzenia wszczętego postępowania (art. 17 § 1 pkt 3 k.p.k.). Ocena stopnia społecznej szkodliwości jest wypadkową przesłanek przedmiotowych i podmiotowych, wymienionych w art. 115 § 2 k.k. „Ocena stopnia społecznej szkodliwości konkretnego zachowania powinna być oceną całościową, uwzględniającą okoliczności wymienione w art. 115 § 2 k.k., nie zaś sumą, czy pochodną ocen cząstkowych takiej czy innej «ujemności» tkwiącej w poszczególnych okolicznościach i dlatego też, jeżeli w art. 1 § 2 k.k. mówi się o znikomej społecznej szkodliwości czynu, to wymóg znikomości dotyczy społecznej szkodliwości ocenianej kompleksowo, nie zaś jej poszczególnych faktorów” (wyrok SN z 10.02.2009 r., WA 1/09, OSNwSK 2009/1, poz. 343). „Warunkiem badania społecznej szkodliwości czynu jest stwierdzenie jego bezprawności, a zatem argument, że zachowanie to jest bezprawne, w żaden sposób nie może świadczyć o naruszeniu art. 115 § 2 k.k.” (postanowienie SN z 9.07.2013 r., II KK 155/13, LEX nr 1331276).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy, wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Rejonowy dokonał prawidłowej wykładni art. 115 § 2 k.k., co wynika wprost z uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd meriti szczegółowo wymienił okoliczności, które wziął pod uwagę zgodnie z w/w przepisem, a tylko dodatkowo nadmienił, że nie tracił z pola widzenia właściwości i warunków osobistych oskarżonego, jak również celów zapobiegawczych i wychowawczych, które kara ma osiągnąć. Niezaprzeczalnymi

faktami są przecież prowadzenie przez oskarżonego ustabilizowanego trybu życia, dotychczasowa niekaralność i incydentalność naruszenia porządku prawnego.		
Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		
Z opisanych wyżej względów brak było podstaw do wydania wnioskowanego rozstrzygnięcia.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności.		
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.3	Przedmiot utrzymania w mocy	

Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 30 grudnia 2020 r. w sprawie o sygn. akt II K 981/19.		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy.		
Wszystkie podniesione zarzuty, a co za tym idzie wnioski okazały się niezasadne. Z tych względów brak było podstaw do odmiennego rozstrzygnięcia niż utrzymującego zaskarżony wyrok w mocy.		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
	Przedmiot i zakres zmiany	
Zwięźle o powodach zmiany.		
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylecia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.

Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiężle o powodach uchylenia.		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
6. Koszty Procesu		
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
P. S.	II	Z uwagi na nieuwzględnienie apelacji prokuratora i utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku orzeczono, że koszty postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

7. PODPIS	

0.11.3 Granice zaskarżenia			
Wpisać kolejny numer załącznika 1			
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Całość wyroku		
0.11.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie		

	kwalfikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierności kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana